

Kl. 7. De Arbejdere, der skal være inde i København ved 7-Tiden, skal op ved 4-Tiden om Morgenen og maa saa vente i København en Tidestid, inden de kan komme til deres Gerning. Om Aftenen er Forholdet noget lignende for de samme Mennesker, idet der er et 3 Timers Ophold mellem Togene netop paa det Tidspunkt, hvor Folk er færdige med deres Beskæftigelse. Et Aftentog mod København er ogsaa i høj Grad paakrævet. Det bør vist overvejes, om det ikke var klogt og formaalstjenligt paa en Strækning, der er saa stærkt trafikeret som den mellem København og Roskilde, at etablere en lokal Forbindelse Taastrup—København. Der vilde til visse Tider være rigeligt af rejsende til en saadan Togstamme, og jeg synes, Staten bør imødekomme den naturlige Trang, der hos mange Mennesker er til at bo udenfor den store By.

Til den højtærede Indenrigsminister har jeg en Beklæggelse at udtale med Hensyn til, at Bestemmelserne i den nye Sygekassélov, der angaar københavnske Arbejdere, og som kan udstrækkes til Nabo-kommunerne, ikke er kommet til at gælde Arbejderne i Hvidovre og Rødovre. Sygekassémedlemmerne i de paagældende Kommuner er væsentlig københavnske Arbejdere, hvis Livsvilkaar er ganske som deres, der bor i København. Jeg vil meget henstille, at man ved første givne Lejlighed retter dette Misforhold.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) gjorde i Gaar en Henstilling til den højtærede Finansminister med Hensyn til Lærerenkernes Pension. Forholdet er det, at i Amtsskoleraadene har vi meget ofte faaet Andragender fra disse Enker, hvis Pensioner beløber sig fra 300 til 600 Kr. Det vilde i høj Grad være formaalstjenligt, om man kunde komme disse Enker til Hjælp. Dette har ikke været muligt, fordi der ikke er Lovhjemmel derfor, men jeg vil meget henstille, at man skaber denne Lovhjemmel, ligesom at man, hvis der bliver Tale om Dyrtidstillæg til Pensionister, gaar højere op end til de 1,000 Kr., hvortil man gik i Fjor, idet det har vist sig ved den Virksomhed, som Amtsskoleraadene udfolder, at der ogsaa er overordentlig mange gamle Pensionister med Pensioner paa fra 1,000 til 1,500 Kr., som kunde trænge til at faa dem forhøjet i disse Tider, hvor alt er saa dyrt.

Endelig er der et Forhold, som jeg vil henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa, et Forhold, som jeg synes er ganske uforsvarligt. Ude paa

Orlogsværftet beskæftiges omtrent 150 løse Arbejdsmænd. De kaldes løse og antages Dag for Dag, men det hindrer ikke, at de i en lang Aarrække har været antagne og beskæftigede paa denne Maade, og de lønnes med en Dagløn af 2 Kr. 60 Øre—2 Kr. 80 Øre, heri indbefattet et Dyrtidstillæg af 10 Øre om Dagen. Det har af og til fra andre Samfundslag været anført, at Arbejderne i disse Tider er bedre stillede end f. Eks. Lærere ved Privatskoler, visse Bestillingsmænd o. s. v., men her har vi dog et Tilfælde, hvor disse Medborgere vist i høj Grad vilde betakke sig for at bytte Vilkaar med Arbejdsmænd. En saadan Arbejdsmænd og Hustru har almindeligvis 4 Børn, maaske snarere flere, men tæller en saadan Familie blot 6 Personer, bliver den nævnte Dagløn kun 43 Øre til hver Person, og de skal strække til Mad og Brændsel — Beklædning bliver der vist ikke noget af. Jeg synes, det er uforsvarligt, at Staten har en saadan Pariakaste blandt sine Arbejdere, det er Staten uværdigt. Har man Brug for denne Arbejdskraft, bør den ogsaa betales forsvarligt.

Til Slutning vil jeg understrege de Bemærkninger, der er faldet fra andre ærede Medlemmer angaaende en effektiv Prisregulering. Store Dele af Befolkningen venter, at der sker noget paa dette Omraade. Saaledes som Prisreguleringskommissionen virker, faar den som oftest først at gøre med Sagerne, naar Prisforhøjelsen er sket, men det burde være saadan, at der overhovedet ikke kunde ske Prisforhøjelser af nogen Art paa Livsfornødenheder, uden at det var alvorligt undersøgt i Forvejen, om Forhøjelsen var nødvendig. Dette, at man først efter Forhøjelsen skal til at forhandle med de interesserede Parter, bevirker, at det varer længere, før der kan skrives ind, hvis der overhovedet kan skrives ind, men hvis Kommissionens Forhandlinger altid foregik, inden Forhøjelsen kom, er det ikke sikkert, at de vilde vare saa længe.

Laurson: Inde i Kolding By ved Foden af den Bakke, hvor Koldingshus Slotsruiner ligger, er der en smuk Sø, og denne Sø ser overmaade tiltalende ud ved Vintertide og ved Foraarsstide, inden Sommeren er kommet med sin Varme. Men denne Sø, som kan have saa kønt et Udseende, har andre Egenskaber, som ikke er saa sjældne ved Vandsamlinger inde i Byer, enten de saa er rindende eller stillestaaende, og det er den, at den ikke er fri for til